فقد کتب اللّه لکلّ قریة ینتشر فیها هذا اللّوح بان یعیّدوا اهلها فی ذلک الیوم و یهلّلوا و یکبّروا و یعیشوا باعلی ما عندهم و یکوننّ من الشّاکرین

هو الباقی الظّاهر

فسبحان الّذی نزّل الآیات بالحقّ و ینزل بامره کیف یشآء لا اله الّا هو العزیز المقتدر القدیر لن یمنعه شیئ عن امره و سلطانه یفعل ما یشآء فی جبروت الامر و الخلق و یحکم ما یرید و له یسجد کلّ من فی السّموات و الارض یحیی و یمیت ثمّ یبعث من یشآء من هذا الکوثر العذب المقدّس المنیر قل تاللّه انّ روح الامر قد ظهر بالحقّ و اشرق جمال الاحدیّة عن مشرق القدس بسلطان مبین و به امتحن اللّه کلّ من فی ملکوت الامر و الخلق و انّه لمیزان اللّه بین السّموات و الارضین قل انّ شجرة الطّور فی هذا الظّهور تنطق بالحقّ بانّه لا اله الّا انا الرّحمن الرّحیم

قل یا قوم اتّقوا اللّه و لا تختلفوا فی کلمة اللّه و انّها قد ظهرت بالحقّ بامر ینصعق عنه کلّ من فی السّموات و الارض الّا من شآء ربّک العزیز القادر المقتدر الحمید قل انّها قد کانت بینکم و تتلی علیکم فی کلّ حین من آیات اللّه و انتم ما اطّلعتم بها بما اخذتکم الاوهام و کنتم علی غفلة مبین کذلک منع اللّه ابصارکم عن عرفان نفسه بعد الّذی کان بینکم بجمال الّذی ما ادرک شبهه احد من الاوّلین

ان یا عبد اسمع ندآء اللّه عن هذه الشّجرة الّتی ارتفعت علی جبل القدس و تنطق بالحقّ بانّه لا اله الّا هو العزیز الجمیل قل هذا ندآء ما سمع شبهه احد فی ازل الآزال و لن یسمعه احد الّا بان یدخل فی هذا الرّضوان المرتفع المنیع

ان یا محمّد انت بسمع الرّوح اسمع ندآء اللّه من هذه الورقة المنبتة المتحرّکة المرتفعة المغنّیة علی هذه الشّجرة المرتفعة الاحدیّة الالهیّة و لا تلتفت الی نفس فتوکّل علی اللّه ربّک و ربّ العالمین و توجّه الیه و لا تخف من احد و لا تکن من الغافلین ثمّ اعلم بانّا امرناک حین ذَهابک عن بین یدینا و وصّیناک بوصایا محکم عظیم و منها ما امرناک بان لا تزد عمّا رأیت فی هجرتک مع اللّه و لا تنقص عمّا شهدتَ و انّ هذا کان من امری علیک و یشهد بذلک کلّ الوجود و عن ورآئه لسان اللّه الملک العزیز القدیر و انّک زدتَ فی اوهام النّاس و نقصتَ عمّا رأیتَ من قدرة اللّه ربّک و ربّ آبآئک الاوّلین ان یا محمّد ان اتّق اللّه و لا تتّبع هواک و لا تغیّر نعمة اللّه علی نفسک و علی انفس العباد و لا تکن من الجاهلین اتّق اللّه فی نَفْسِک ثمّ اشهد امر اللّه ببصرک ثمّ اخرق حجبات الوهم باسمی المقتدر العزیز الحکیم و انّک لو لن تخرق السّبحات عن وجه قلبک الی ابد الآبدین انّا ما نمسک زمام الامر و نأمرک بذلک بدوام اللّه العزیز العلیم الی ان تخرق الاحجاب و تطلع عن مشرق الامر بقدرة و سلطان بدیع ان یا محمّد بلّغ نفسک ثمّ بلّغ النّاس بما طلع الوجه عن خلف السّبحات بانوار عزّ عظیم ثمّ ذکّر النّاس بما اُمرت من لدی اللّه و لا تأخّر فیه اقلّ من الحین فاشدد ظهرک بما اَمَرْناک حینئذ فی هذا اللّوح الدّرّیّ المنیر و لا تکن من الّذین ما یتّبعون الّا بما یأمرهم هواهم و یکوننّ من الخاسرین فاعلم بانّ ربّک عالم بکلّ شیئ و عنده علم السّموات و الارض و غیب ما فی جبروت الامر و الخلق و انّ هذا لحقّ ان انت من العارفین لن یشتبه علیه امر و لن یحتجب عنه ما یخطر فی صدور النّاس و انّه لمحیط علی العالمین ایّاک ایّاک یا محمّد اسمع قولی و دع کلّ من فی السّموات و الارض عن ورآئک ثمّ استقم علی الامر باستقامة من عندنا و امر من لدنّا و لا تضطرب فی نفسک و لا تکن من الخائفین اما رأیتَ و شهدتَ سلطان القدرة و القوّة و اما اطّلعت کیف ظهرت ید اللّه عن ردآء قدس کریم اما رأیت کیف انقادت الامور لسلطانه و خضعت له اعناق الفراعنة و ذلّ عنده کلّ ذی شوکة عظیم مع الّذی کان بین یدی الاعدآء فی کلّ صباح و مسآء و فی کلّ بکور و اصیل و اما شهدت اعتراف کلّ العلمآء و عجزهم حین الّذی استشرقت علیهم انوار العلم و الحکمة من هذا الفم الدّرّی الابدع البدیع

ان یا محمّد فانصف باللّه ثمّ تفکّر فیما اشرق بالفضل و لا تتّبع هواک و لا تکن من المعرضین طهّر نفسک عن حدودات البشر و لا تجاوز عن حکم الانصاف و لا ترتدّ البصر عن منظر المشرق العلیّ العظیم انّ اللّه ما جعل لرجل من قلبین و هذا ما نزّلناه علی محمّد العربیّ من قبل و اظهرناه بلسان عربیّ مبین صفّ مرآت قلبک لینطبع علیه جمال اللّه و انّ هذا لَنصحی علیک و علی عبادنا المقرّبین فواللّه قد تمّت نعمة اللّه علیکم و ظهر سلطانه و طلع دلیله و جآء برهانه و کملت حجّته ان انتم من النّاظرین ان یا محمّد انّا سترنا وجهنا عنکم فی عشرین من السّنین و یشهد بذلک انفسکم و ارواحکم و من ورآئکم کلّ من سکن فی سرادق الخلد خلف لجج البقآء من هیاکل المقدّسین و کان النّاس مریباً فی هذا الجمال بحیث ما عرفه احد منهم بعد الّذی کلّ حضروا بین یدیه فی کلّ یوم و سمعوا آیاته و شهدوا انواره بحیث احاطت علی کلّ من فی السّموات و الارض و علی الاوّلین و الآخرین ان یا محمّد قد کنت من قبل مبشّر النّاس بهذا الظّهور فی التّسع بما بشّرهم اللّه به فی کلّ الالواح بل فی کلّ صحف و زبر منیر و انّا منعناک عن ذلک لانّ فی تلک الایّام ما تمّت میقات اللّه و ما جآء الوعد بما قدّر فی الواح قدس حفیظ اذاً لمّا تمّت المیقات و جآء الوعد امرناک بما اردت من قبل لتکون من الذّاکرین امر الّذی لن یقوم معه السّموات و الارض و هذا ما نزل حینئذ من جبروت اللّه العلیّ العظیم

ان یا محمّد اوّلاً غسّل نفسک ثمّ روحک ثمّ ذاتک ثمّ جسدک ثمّ ارکانک من هذا الکوثر الّذی جری بالحقّ من هذا القلم الدّرّیّ القویم ثمّ غسّل به النّاس بما استطعت لیطهّر به افئدة العارفین ثمّ اعلم بانّ ربّک لیقدر ان یبدّل کلّ من فی الملک بحرف من عنده و انّه لهو المقتدر القدیر ولکن تأخّر فی ذلک بما قضی فی الالواح و لیمتاز الطّیّب عن الخبیث و السّعید عن الشّقیّ و یفصّل به الموحّدون عن المشرکین قل تاللّه انّ الفتنة قد جآئت و بها ترجف ارکان النّاس و تزلزلت عنها قلوب المقرّبین قل انّ الّذینهم استنکفوا عن عبادة ربّهم اولئک استحبّوا العمی علی الهدی و الظّلمة علی النّور و اولئک لفی خسران مبین

ان یا محمّد ذکّر النّاس بهذا الحلّ و الحرم لانّ هذا مقام الّذی جعله اللّه مقدّساً عن کلّ دنس و مطهّراً عن انظر المغلّین و انّک انت فاصعد بهذا الجناح الّذی اکرمناک الی مقام الّذی تجد کلّ الارض و من علیها فی ظلّک ثمّ بلّغ النّاس بما امرناک و لا تکن من الصّابرین ثمّ امش بین النّاس بنور من لدنّا و ان وجدت مقبلاً فاقبل الیه بتمامک و ان وجدت معرضاً فاعرض عنه فتوکّل علی اللّه الفرد المتعالی العلیم الخبیر قل یا قوم فارحموا علی انفسکم و انفس العباد و لا تسدّوا ابواب الفضل علی وجوهکم و لا تکوننّ من الهالکین و یا قوم لا تفرحوا بما عندکم من الظّنون و الاوهام بل فافرحوا بما عند اللّه و انّ هذا لحکم اللّه علیکم ان انتم من الشّاعرین ثمّ اعلم یا محمّد بانّ المشرکین ارادوا ان ینقطعوا نسمات اللّه عن هبوبه و یبدّلوا کلمة اللّه بما امرهم انفسهم و هواهم و لذا حبسونا فی هذه الارض الّتی انقطعت عنها ایدی الآملین ثمّ ارجل القاصدین قل اللّه غالب علی امره و قادر علی فعله و امره فوق امرکم و تقدیره فوق تدبیرکم یفعل ما یشآء و لن یمنعه شیئ عن قدرته و سلطانه و انّه لهو الباقی الدّائم العزیز القدیر فسوف یظهر امره و یعلو برهانه و یرفع سلطانه الی مقام الّذی ینقطع عنه ایدی المشرکین کذلک قصصنا لک من کلّ قصص و فصّلنا لک ما کنّا علیه ثمّ هذا النّبأ الاعظم العظیم لتقرّ بذلک عینک و عیون الّذینهم لن ینظروا الّا بهذا المنظر الاعزّ الکریم

ان یا محمّد فانفخ من روح الحیّ الحیوان علی هیاکل العالمین ثمّ انقطع نسبتک عن کلّ ذی نسبة و تمسّک بهذه العروة المحکم الدّرّیّ المنیر لتهبّ منک ارياح الانقطاع علی من فی الارض اجمعین و اذا وردت ارض القاف ذکّر اهلها بما امرناک فی هذا اللّوح لتکون مبشّراً من لدنّا علی المخلصین

ثمّ ذکّر من لدنّا حرف الهآء لیستبشر فی نفسه ببشارات اللّه و یکون من الرّاضین قل یا حرف الهآء انّک سئلت اللّه ربّک فی سنین القبل فیما انزلناه بالحقّ بلسان اعجمیّ منیع و انّا امسکنا زمام القلم فی جوابک لما وجدناک فی غفلة و سکر عظیم فواللّه بذلک بکت السّموات و تزلزلت ارض القدس و اندکّت جبال العلم و ضاقت صدور المقرّبین قل ان یا هادی انّک

بایّ شیئ آمنت بعلیّ من قبل و من قبله بمحمّد رسول اللّه و من قبله بابن مریم و من قبله بموسی الکلیم و من قبله بخلیل الرّحمن و من قبله بنوح النّبیّ الی ان یرجع الرّسالة ببدیع الاوّل فات به ان انت من الصّادقین ان کنت آمنتَ بهم بما نزل علیهم من آیات اللّه قل تاللّه هذا لَعینها و هذا الجمال جمالهم فاشهدوه ان انتم من الشّاهدین و من دون ذلک ملئت الآفاق من انوار هذا الاشراق و ظهر سلطان الاسمآء بکلّ فضل منیع و قمیص بدیع قل فواللّه یا حرف الهآء قد بکت روحک حین الّذی خرج هذا السّؤال عن فمک و جری عن قلمک و انّک ما عرفت و کنت من الغافلین فاعلم بانّ ربّک حین الّذی کان فی سلطان غیبه لن یدرکه الاسمآء و لا الصّفات و لا افئدة المرسلین و اذا استقرّ علی عرش الظّهور یخدمه کلّ الاسمآء و الصّفات کعبد الّذی یخدم مولاه ان انتم من النّاظرین و هو بنفسه مقدّس عن کلّ ذلک و عن کلّ ما عرفتم و هذا ما نزل بالحقّ من جبروت عزّ رفیع اما شهدتم بانّ کلّ ذلک خلق بقوله و انتم ان لن تشهدوا فانّا شهدناه بالحقّ و کنّا علی ذلک شهید و علیم فاشهد بانّ الشّمس خلق بامره و خلقها اللّه بالفضل و جعلها سراج عزّه بین السّموات و الارضین و کذلک فاعرف کلّ الاسمآء فی حوله ان انت من النّاظرین و مع ذلک کیف ما رضیت بانّا نرجع اسماً من‌الاسمآء الی نفسنا بعد الّذی اظهرنا علیکم الامر بحجّة مبین و انّا خلقنا الاسمآء و ملکوتها بسلطان القدرة و القوّة و انّک منعت موجدها عن اسم منها و کذلک فعلت ان کنت من الشّاعرین و انّا عفونا عنک ان تستغفر اللّه ربّک و تکون من التّائبین یا عبد اتّق اللّه ثمّ افتح عیناک لتشهد امر اللّه ببصرک فواللّه لن یکفیک الیوم شیئ لو تتمسّک بالاوّلین و الآخرین الّا بان تدخل فی ظلّ اللّه و هذا ظلّه قد احاط العالمین قل تاللّه الحقّ بعد ظهوره لن یکفیکم شیئ و لن یغنیکم امر ولو انتم تستدلّون بکلّ ما عندکم من تماثیل الغافلین ثمّ اعلم بانّ کلّما انتم سمعتم قد ظهر بامری حین الّذی کنتم فی غفلة و حجاب غلیظ و کلّما انتم ادرکتم و علمتم او عرفتم و استدللتم به یرجع بقولی کما رجع فی القرون الاوّلین قل هل تریدون ان تستروا جمال الشّمس باکمام الغلّ و البغضآء او بسبحات ظنونکم یا ملأ المعرضین او ان تمنعوا بحر اللّه عن امواجه او نار الامر عن اشتعالها فبئس ما انتم ظننتم فی انفسکم و سآء ما انتم فعلتم و تکوننّ علیه لمن العاکفین ایّاکم یا ملأ البیان ان لا تشرکوا باللّه و لا تعترضوا علیه بما عندکم ذکّروا ما وُصّیتم به فی الصّحف و الالواح اتّقوا اللّه و کونوا من المتّقین اما کان هذه من آیات اللّه و اما کان هذا الغلام عبده و جماله ثمّ عزّه و بهآئه ثمّ امره و ضیآئه و قد اشرق بانوار الّتی خسف عند اشراقها کلّ الشّموس و کیف هؤلآء المظلمین قل تاللّه انّه نزل من سمآء الامر و فی یمینه ملکوت العزّة و الاقتدار و یدعو النّاس الی رضوان القدس و لن یخاف من احد ولو احاطته المشرکون من هؤلآء الکافرین قل انّه ظهر مرّة باسم بدیع الاوّل ثمّ مرّة باسم الخلیل ثمّ مرّة باسم الکلیم ثمّ باسم الرّوح ثمّ باسم الحبیب ثمّ باسم علیّ بالحقّ ثمّ باسم الحسین فی هذا الجمال المقدّس المشعشع المنیر کلّ ذلک نذکر لکم لما وجدنا النّاس فی ضعف والّا فوالّذی نفسی بیده لالقیناکم من نغمات الّتی تستجذب عنها افئدة ملأ الاعلی و ینصعق عنها من فی جبروت الخلق اجمعین قل یا قوم فارحموا علی الّذی جآئکم ببرهان اللّه و حجّته و یدعوکم الیه و بما نزل من عنده و ان لن تؤمنوا به دعوه بنفسه و لا تتعرّضوا علیه و لا تکوننّ من المعرضین اما تشهدون کیف قام بنفسه و قام علیه کلّ الملل بکلّ ما عندهم اتنکرون هذا الفضل بعد الّذی شهدتم بعیونکم و تکوننّ من الشّاهدین و هو بنفسه ما خاف من احد و لن یخاف بحول اللّه و قوّته و بلّغ الامر الی شرق الارض و غربها و ما بینهما من کلّ ذی شوکة و ذی سلطنة و اقتدار عظیم لو انتم تستطیعون فاظهروا عن اماکنکم ثمّ اخرجوا رؤسکم عن بیض الغفلة لتطّلعوا بقدرة اللّه و بما ظهر من عنده و تشهدوا عجزکم و عجز الخلائق اجمعین اما ارتفعت اعلام النّصر و اما ملأ من هذا الاسم اسم اللّه بین السّمآء و الارض و اما فدیت نفسی فی کلّ یوم و فی کلّ حین قل تاللّه ما حفظت نفسی فی اقلّ من آن و کنت مشرقاً کالشّمس فوق رؤوس الاعدآء و انتم ما نصرتم اللّه فی اقلّ من آن و کنتم قاعداً فی بیوتکم و سترتم وجوهکم عن المحبّین و کیف هؤلآء الظّالمین و مع ذلک اشتغلتم بظنونکم بما امرکم به نفسکم و هواکم و کذلک زیّن الشّیطان لکم اعمالکم و کنتم من العاملین قل یا قوم افمن یطیر فی هوآء الرّوح کمن هو یلعب بالطّین افمن کان مشرقاً فی مقابلة الاعدآء کمن یستر وجهه فی

الحجبات خوفاً من نفسه اذاً فانصفوا ان انتم من المنصفين افمن كان ماشياً فی فاران القدس کمن کان قاعداً فی البیت فتبیّنوا یا ملأ الغافلین قل تاللّه انّ اقبال کلّ من فی السّموات و الارض و اعراضهم عندی کندآء نملة فی بیدآء عزّ وسیع قل لن یرفع الی اللّه ضجیج احد و لا صریخ نفس الّا بهذا الاسم الاعظم الاقوم القدیم قل تاللّه الحقّ لن ینفعکم الیوم شیئ عمّا کان و عمّا یکون الّا بان تأووا بهذا الرّکن المحکم الشّدید قل ان یا حرف الهآء لو کنت مستطیعاً لامرناک بان تنفق جزآء ما سئلت الف الف الف الی ان ینقطع النّفس قنطاراً من الماس بیض لانّ من سؤالک قد هبّت روائح الکره و غبار الهمّ علی العالمین لانّ کلّما نزل من عندی هذا ما استدللتم به بحجّیّة حجج اللّه فی کلّ عهد و قرن و عصر و انتم تشهدون بذلک و من ورآئکم کلّ ذی علم علیم فلِمَ قبلت منهم ما ظهر من عندهم و ترکت ما ظهر منهم فی قمیص اخری اتؤمن ببعض الکتاب و تعترض ببعض و انّ هذا لظلم عظیم فواللّه قد بکت علیّ عیون الغیب و الشّهادة بما ظننتم فی حقّی و کنتم من الظّانّین و فی تلک الایّام کنت ساتراً نفسی عن المقبلین و المعرضین و سترت نفسی فی الف حجاب لئلّا یعرفنی من احد و لئلّا یرفع ضوضآء المنافقین و کنّا بینکم کاحد منکم و بذلک امتحن اللّه ابصارکم و وجدکم من المحتجبین قل انّ مربّی الممکنات و موجدهم قد کان فی ثوب الرّعیّة و انتم ما رضیتم بذلک الی ان سُجن فی هذا السّجن اذا ظهر بالحقّ و کشف النّقاب عن وجهه و اشرق عن فجر اللّه المهیمن العزیز السّلطان المقتدر القدیر فلمّا عادوا المشرکون عُدنا علیهم و اظهرنا نفسنا بالحقّ لیعلموا بانّ اللّه لن یخاف من احد و لن یشغله شأن عن شأن و لن یمنعه عن سلطانه اعراض المعرضین و سلطنة السّلاطین

ان یا محمّد فامر النّاس بما امرک اللّه ثمّ علّمهم بما علّمک اللّه من عنده ثمّ انصره بقلبک و لسانک و کلّ ما لک و علیک و له نصر السّموات و الارض و نصر ما یُری و ما لا یری و نصر العالمین ثمّ قدّرنا فی لوح القضآء من قلم الامضآء لمن خطر فی نفسه و توقّف فی هذا الامر المبدع البدیع و لمن اراد ان یتوجّه الی شطر القدس و یحضر بین یدی اللّه العزیز العلیم و یسمع ندآء اللّه و ینظر جماله و یستنشق رائحة اللّه العزیز المقتدر المتعالی الکبیر بان یخرج عن بیته مهاجراً الی اللّه الی ان یدخل فی المدینة الّتی سمّی بدار السّلام و اذا ورد فیها یکبّر اللّه ربّه بلسان السّرّ و الجهر الی ان یصل الی الشّطّ و اذا وصل الیه یلبس احسن ثیابه ثمّ یتوضّأ کما امره اللّه فی الکتاب

و اذا غسّل یداه یقول

ای ربّ هذا مآء الّذی اجریته بامرک فی جوار بیتک الحرام و کما غسّلت یا الهی منه ایدای بامرک غسّلنی عن کلّ دنس و ذنب و غفلة و عن کلّ ما یکرهه رضاک و انّک انت المقتدر القدیر

ثمّ یغسل وجهه و یقول

ای ربّ هذا وجهی الّذی طهّرته بارادتک اذاً اسئلک بسلطان عزّ فردانیّتک و بدایع اسمآء مظاهر امرک بان تطهّره عمّن سواک ثمّ احفظه عن التّوجّه الی غیرک و النّظر الی الّذینهم لم یقصدوا جمالک الظّاهر الطّاهر العزیز الکریم

ثمّ یعبر عن الجسر بوقار اللّه و سکینته و یکبّر اللّه الی ان یصل الی آخر الجسر اذاً یتوجّه الی شطر البیت و یقول فی اوّل قَدَمِه

ای ربّ هذه اوّل خُطوَة وَضَعْتُها فی سبیل رضآئک و اوّل قَدَم حَرَّکتُه بارادتک و قد هربتُ یا الهی من کلّ الجهات الی جهة فضلک و افضالک و فَرَرْتُ عنّی و عن نفسی و عن کلّ ما سواک الی شطر جودک و الطافک الهی لا تخیّب آملیک عن سحاب رحمتک و عنایتک و لا تمنع قاصدیک عن غمام مجدک و اکرامک فها انا یا الهی قَصَدْتُ بیتک الّتی یطوفنّ فی حولها سکّان ملأ الاعلی و من دونها ارواح المقرّبین من الاصفیآء اسئلک بها و بهم بان لا تمنع بصری عن بدایع انوار قدس جمالک و لا تحرم وجهی عن ظهورات هبوبات ارياح فجر لقآئک و لا تسدّ عن قلبی نفحات عزّ وحیک و الهامک و انّک انت ذو

الجود و الجبروت و ذو الفضل و الرّحمة و الملكوت و انّک انت ذو القدرة و القوّة و العظموت و انّک انت لمن دعاک قریب مجیب

ثمّ یتبهّی اللّه و یشرع فی الطّواف و یطوفنّ حول البیت سبعة مرّات و اذا تمّ عمله و قابل باب البیت یقوم و یستغفر اللّه سبعین مرّة ثمّ یقول

یا الهی و سیّدی لک الحمد علی ما اکرمتنی و انعمتنی بحیث اقمتنی علی مقام الّذی لا یری فیه الّا شئونات عزّ سلطان احدیّتک و لا یشهد فیه الّا بوارق انوار شمس جمالک اسئلک بک و بنفسک بان تخلّصنی عن کدورات الدّنیا و زخرفها و تخرق عن وجه قلبی حجبات الّتی منعتنی عن الدّخول فی غمرات ابحر عزّ توحیدک و احجبتنی عن الورود فی میادین قدس وصلک و لقآئک ای ربّ لا ترجعنی عن باب رحمتک خائباً و لا تطردنی عن بیتک خاسراً ای ربّ فاغفر لی و لابویّ و اخوتی و اهلی و عشیرتی من الّذینهم آمنوا بک و بآیاتک الکبری فی مظهر جمالک الاعلی و انّک انت العزیز الکریم

ثمّ یمشی بکمال السّکون و یتبهّی اللّه الی ان یصل الی الباب یقوم و یقول

الهی هذا مقام الّذی رفعت فیه صوتک و ظهر برهانک و طلعت آثارک و اشرق جمالک و نزلت آیاتک و لاح امرک و رفع اسمک و شاع ذکرک و کملت قدرتک و علت سلطنتک علی من فی السّموات و الارضین

ثمّ یخاطب البیت و ارضها و جدارها و کلّ ما فیها و یقول

فطوبی لک یا بیت بما جعلک اللّه موطأ قدمه فطوبی لک یا بیت بما وقع علیک من لحظات عزّ کبریآئه فطوبی لک یا بیت بما اختارک اللّه و جعلک محلّاً لنفسه و مقرّاً لسلطنته و ما سبقک ارض الّا ارض التّی اصطفاها اللّه علی کلّ بقاع الارض بما رقم من قلمه الحفیظ فطوبی لک یا بیت بما یفصّل اللّه بک بین السّعید و الشّقیّ من یومئذ الی یوم الّذی فیه یتجلّی الرّحمن بانوار قدس بدیع فطوبی لک ثمّ طوبی لک بما جعلک اللّه میزان الموحّدین و منتهی وطن العارفین و جعلک مقدّساً عن عرفان المبغضین و المشرکین بحیث لن یدخل فیک الّا کلّ مؤمن امتحن اللّه قلبه للایمان و لن یقدر ان یتقرّب الیک الّا من یهبّ منه روایح السّبحان فطوبی لک بما جعلک اللّه مخصوصاً للمقرّبین من عباده و المخلصین من بریّته و لن یمسّک الّا الّذینهم انقطعوا بکلّهم عن کلّ من فی السّموات و الارض و لم یکن فی قلوبهم الّا تجلّی انوار عزّ وحدانیّته و فی ذواتهم الّا ظهورات تجلّیات قدس صمدانیّته و هذا شأن اختصّک اللّه به و بذلک ینبغی بان تفتخر علی العالمین فطوبی لک و لمن بناک و عمّرک و خدمک و سقی اورادک و لمن دخل فیک و لمن لاحظک و لمن وجد منک رائحة القمیص عن یوسف اللّه العزیز القدیر و اشهد بانّ من دخل فیک یدخله اللّه فی حرم القدس فی یوم الّذی یستوی فیه جمال الهویّة علی عرش عظیم و یغفر کلّ من التجأ بک و دخل فی ظلّک ثمّ یقضی حوائجه ثمّ یحشره فی یوم القیٰمة بجمال الّذی یستضیئ منه اهلها من الاوّلین و الآخرین

ثمّ یکبّ بوجهه علی تراب الباب و ینادی ربّه بندآء کلّ منقطع نادم منیب و یقول

ای ربّ انا الّذی تعدّیت علیک و اعترضت علی جمالک بما شغلتنی نفسی و هوآئی و انّک انت العلیم الخبیر ای ربّ فلمّا عرفت نفسک استغفرک عمّا کنت علیه و عمّا ظهر من لسانی و خرج عن فمی و خطر فی قلبی و رجعت الیک بکلّی و انّک انت الغفور الرّحیم ای ربّ لمّا عرّفتنی مواقع امرک و ایقظتنی عن نومی و غفلتی اذاً خرجت عن بیتی متوجّهاً الی بیتک و کنت ناظراً الی شطر عنایتک و غفرانک و انّک انت ارحم الرّاحمین ای ربّ قد جئتک بذنب الّذی کان اثقل عمّا فی السّموات و الارض و اکبر عن خلق الکونین الی ان قمت بین یدی باب بیتک الّتی ما خاب عنها احد من المذنبین و سجدت ترابها خاضعاً لجمالک و خاشعاً لسلطنتک و متذلّلاً لحضرتک ای ربّ فارحمنی برحمتک و افضالک ثمّ اجعل لی مقعد صدق عندک و الحقنی بعبادک التّائبین ای ربّ فاغفر جریراتی و خطیئاتی و عن کلّ ما اکتسبت ایدای و انّک انت العزیز الکریم

ثمّ یرفع رأسه و یستغفر اللّه بهذا الاستغفار العزیز العظیم

ای ربّ استغفرک بلسانی و قلبی و نفسی و فؤادی و روحی و جسدی و جسمی و عظمی و دمی و جلدی و انّک انت التّوّاب الرّحیم و استغفرک یا الهی باستغفار الّذی به تهبّ روایح الغفران علی اهل العصیان و به تلبس المذنبین من ردآء عفوک الجمیل و استغفرک یا سلطانی باستغفار الّذی به یظهر سلطان عفوک و عنایتک و به تستشرق شمس الجود و الافضال علی هیاکل المذنبین و استغفرک یا غافری و موجدی باستغفار الّذی به یسرعنّ الخاطئین الی شطر عفوک و احسانک و یقومنّ المریدین لدی باب رحمتک الرّحمن الرّحیم و استغفرک یا سیّدی باستغفار الّذی جعلته ناراً لتحرق کلّ الذّنوب و العصیان عن کلّ تائب راجع نادم باکی سلیم و به یطهّر اجساد الممکنات عن کدورات الذّنوب و الآثام و عن کلّ ما یکرهه نفسک العزیز العلیم

ثمّ یدخل البیت بوقار و سکون کانّه یشهد اللّه فی جبروت امره و ملکوت بیته الی ان یدخل فی الصّحن و یحضر فی مقابلة قبّة الّتی کانت مخصوصة باستوآء عرش العظمة علیها اذاً یرفع ایداه ثمّ یتوجّه طرفه الی شطر افضاله و یقول

اشهد فی موقفی هذا بانّه لا اله الّا هو وحده لا شریک له و لا شبیه له و لا ندّ له و لا ضدّ و لا وزیر و لا نظیر و لا مثال له و انّ نقطة الاولی عبده و بهآئه و عظمته و کبریآئه و لاهوته و جبروته و سلطانه و عزّته و ملکوته و اقتداره و عزّه و شرفه و الطافه و به اشرق جماله و ظهر وجهه و طلع برهانه و تمّ دلیله و کملت حجّته و لاحت آیاته و به حشر کلّ من فی السّموات و الارض و بعث من فی ملکوت الامر و الخلق و به هبّت نفحات القدس علی العالمین و اشهد بانّ من یظهره اللّه حقّ لا ریب فیه و یأتی بانوار قدس منیع و به یجدّد خلق السّموات و الارض و خلق الاوّلین و الآخرین فهنیئاً لمن یدرک زمانه و یدخل بابه و یشرّف بلقآئه و یطوف فی حوله و یسجد بین یدیه و یزور ترب قدمیه و یقوم فی محضره و یکون من القائمین ثمّ یقول ای ربّ هذا بیتک الّتی فیه هبّت نسمات جودک و عنایتک و فیها تجلّیت فی سرّ السّرّ بکلّ مظاهر اسمآئک و مطالع صفاتک و ما اطّلع بذلک احد الّا نفسک العلیم ای ربّ هذه بیتک الّتی منها ظهرت آیات فضلک علی العالمین و فیها ورد علیک ما ورد من المقبلین و المعرضین و انّک انت صبرت فی کلّ ذلک بعد قدرتک و سلطانک و انّک انت العلیم الحکیم القادر القدیر ای ربّ هذا مقام الّذی فیه تمشّیتَ بقدمیک القدیم و فیه رفعت صوتک و نغماتک ثمّ ندآئک و تغرّداتک البدیع الملیح ای ربّ هذا مقام فیه استویت علی عرش الممکنات و تعلّیت فیه بسلطان قدرتک علی کلّ من فی السّموات و الارضین ای ربّ هذا مقام الّذی توجّه فیه طرفک الی شطر جودک و فیه تموّجت ابحر القدرة فی کلمتک المکنون المصون الحفیظ ای ربّ هذا مقام الّذی کان فیه امرک فی سرّ السّرّ و ما تحرّک فیه شفتاک علی ما اردت و سترت فیه وجهک المنیر و کنت فیه فی غیب الغیب و ستر السّتر بحیث ما عرف نفسک احد من العالمین ای ربّ هذه بیتک الّتی عروها بعدک عبادک و غاروا ما فیها و نهبوا ما علیها و بذلک هتکوا حرمتک و حاربوا معک فی سرّهم و نقضوا میثاقک و کسروا عهدک و انت سترت کلّ ذلک و تجاوزت عنهم بعفوک البدیع ای ربّ لا تعرنی عن جمیل سترک و لا تنزع عنّی برد عنایتک و غفرانک و لا تبعدنی عن جوار رحمتک و لا تحرمنی عن کوثر فضلک المنیع ای ربّ قدّسنی عن دونک و قرّبنی الی نفسک و شرّفنی بلقآئک و انّک انت القادر العالم المدرک الباعث المحیی المیت ای ربّ وفّقنی علی ما انت اردته لعبادک المقرّبین ثمّ قدّر لی خیر ما قدّرته لاصفیآئک المقدّسین

اذاً یسکن فی نفسه و یسکت فی ذاته ثمّ یتوجّه بقلبه و سمعه الی شطر البیت ان وجد رائحة اللّه و سمع ندآئه یوقن فی نفسه بانّ اللّه کفّر عنه سیّئاته و تجاوز عنه و تاب علیه و یشهد نفسه مثل یوم الّذی ولد من امّه و ان ما وجد رائحة اللّه العزیز القدیر یکرّر العمل فی هذا الیوم او فی یوم اخری الی ان یجد و یسمع و هذا ما قدّر من قلم عزّ حکیم علی الواح قدس

حفیظ کذلک یفتح اللّه ابواب الفضل و الجود علی وجه السّموات و الارض لعلّ النّاس لا یمنعون انفسهم عن رحمة اللّه و فیضه و انّ هذا لهدی و ذکری من لدنّا علی العالمین

ان یا حرف الهآء اسمع ما ینادیک اللّه فی هذا السّجن و لا تلتفت الی شیئ فتوکّل علیه ثمّ ادخل فی شاطی اسم عظیم ثمّ اعلم بانّا لمّا اجبناک من قبل لذا انصحناک فی هذا اللّوح لتستنصح فی نفسک و تطّلع بما هو المستور عن انظر العالمین فواللّه ما اردنا فی ذلک الّا تنزیهک عن حجبات التّقلید و ورودک فی هذا الرّضوان الممتنع المنیع و لتشهد الامور بعینک و تعرف کنز اللّه الاکبر فی هذه الکلمة العظیم قل تاللّه یا قوم ما انا الّا عبد اللّه و بهآئه و ادعوکم الی اللّه و بما نزل من عنده و ما ارید منکم جزآء و کان اللّه بینی و بینکم لشهید ایّاکم ان لا تتعرّضوا بالّذی جآئکم بآیات اللّه و حکمه خافوا عن اللّه ثمّ عن حدوده لا تکوننّ من المتجاوزین ان اتّبعوا ملّة اللّه و دینه و لا تختلفوا فیما نزل علیکم و کونوا من المتّقین اذاً قم یا عبد و تدارک ما فات عنک لیغفرک اللّه بجوده و یلبسک من ردآء عزّ کریم دع الدّنیا و ما فیها و علیها فی ظلّک ثمّ طیّر فی هوآء الرّوح و لا تخف من المشرکین اوّلاً فانقطع فی نفسک ثمّ ادع النّاس بالانقطاع لیأثّر قولک فی قلوب الغافلین قدّس نفسک عن الدّنیا ثمّ امر النّاس بالتّقدیس عنها کذلک تعظک الورقآء ان انت من العاملین فواللّه یا عبد لو تستنشق هذا القمیص الّذی ارسلناه بایدی المبشّرات من تلک الکلمات لتجد منه رائحة اللّه العزیز المغنی الکریم و تنقطع عن الملک و ما علیه و تدخل مصر الایقان حین غفلتک عن کلّ من فی الارض اجمعین و تشهد بهذا اللّوح کما شهد اللّه لنفسه بنفسه فی جبروت امره بانّه لا اله الّا هو و انّ علیّاً عبده و بهآئه علی من فی السّموات و الارضین

و انّک انت یا محمّد اذا کمل تبلیغک علی اسمنا تفحّص هناک لتجد الّذی سمّی بالحبیب ثمّ ذکّره من لدنّا و بشّره من عندنا لیفرح فی نفسه و یکون من الفرحین قل یا عبد فاشکر اللّه بما حضرت بین یدیه و فزت بلقآئه و کنت من الفائزین ولو انّک ما عرفته حین الّذی کنت جالساً بین یدیه ولکنّ اللّه قبل عنک طاعتک و قدّر لک فی اللّوح اجراً عظیم فواللّه لو تطّلع بما قدّر لک لتطیر من الشّوق ولکن ستر ذلک عنک و عن عیون العالمین لحکمة الّتی کانت فی علم ربّک و ما اطّلع به احد الّا نفسه و هذا تنزیل من لدی اللّه العزیز الجمیل ثمّ ذکّر الاحباب فی هناک من کلّ اناث و ذکور و من کلّ صغیر و کبیر ثمّ ذکّرهم بهذه الایّام الّتی تغنّ فیها عندلیب القدس فی آخر ایّامه و تذکرهم باذکار قدس منیع قل یا قوم فانتهوا ما نهیتم عنه و لا تتعدّوا عن حدود اللّه و لا تجاوزوا عمّا امرتم به فی الکتاب اتّقوا اللّه و لا تکوننّ من الخاسرین ثمّ اجتمعوا علی امر اللّه و کلمته و لا تختلفوا فی شیئ و لا تشرکوا باللّه و کونوا من الموحّدین کذلک قضینا لکم و للّذین قضی نحبهم و کانوا امم امثالکم علی انّه لا اله الّا هو العزیز الفرد الغالب القدیر و اذا جمعتم علی مقاعدکم ذکّروا حزننا و بما ورد علینا ثمّ سجننا فی هذه الارض الّتی منعت عن دخولها عبادنا المریدین

ثمّ اعلم یا محمّد انّا جعلنا هذا اللّوح روحاً حیّاً حیواناً لتنفخ منه علی کلّ ارض و مدینة علی قدر ما استطعت علیه لئلّا یمسّک من ضرّ و تعب و انّک فاعمل بما امرت علی قدر طاقتک و لا تتعب نفسک فوق قدرتک و کن فی حفظ و سلامة منیع ثمّ اعلم بان حضر بین یدینا وَرَقة من عندک و ذکرت فیها اسمآء الّذینهم اکرموک فی رجوعک عن تلقآء الجمال بامر اللّه العزیز الغالب العلیم الحکیم و بذلک رضینا عنهم و اثبتنا اسمآئهم فی لوح الّذی لن یغادر عنه ذرّة من اعمال الخلائق اجمعین لیشکروا اللّه فی انفسهم و یذکروه فی ایّامهم و یکوننّ من الشّاکرین کذلک منّا علیک و علیهم رحمة من عندنا لهم و لعبادنا الصّالحین ثمّ اشکر اللّه فی نفسک بما جعلناک حاملاً لهذا الفضل الاکبر و انتخبناک لتبلیغه علی العالمین و بذلک منّا علیک و علی نفسک و روحک و علی آبآئک الی ان ینتهی الی البدیع الاوّل و انّ هذا لفضل مبین فاعرف شأنک فی ذلک و بما سقیناک من خمر الّتی جعلها اللّه نوراً ثمّ روحاً ثمّ لذّة للشّاربین فاثبت فیما امرت و لا تضیع فیما قدّر لک و انّ یمسّک فرح فی الامر فاشکر اللّه بارئک و ان یمسّک من حزن فاصطبر و کن فی صبر جمیل انّ اللّه یوفّی اجور الّذینهم صبروا فی جنبه ابتغآء مرضاته و انّه لا

یضیع اجر المحسنین و انّا رتّلنا هذا اللّوح احسن ترتیلاً لک و لمن اراد اللّه لنفسه و هذا احسن الفضل من لدنّا لعبادنا المؤمنین و الرّحمة علیک و علی کلّ من آمن باللّه و بما نزل من عنده فی الواح قدس مبین و الحمد للّه ربّ العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۸ دسامبر ۲۰۲۱، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر